

عنوان مقاله:

تاثیر کاربرد کودهای زیستی و عناصر ریزمغذی بر عملکرد و اجزاء عملکرد ذرت دانه ای (Zea mays L)

محل انتشار:

فصلنامه گیاه و زیست فناوری ایران، دوره 13، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محسن یاری - دانش آموخته کارشناسی ارشد، گروه آگروتکنولوژی، دانشکده کشاورزی، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی کرمانشاه، ایران

کیوان شمس - استادیار، گروه آگروتکنولوژی، دانشکده کشاورزی، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر کاربرد کودهای زیستی و عناصر ریزمغذی بر عملکرد و اجزاء عملکرد ذرت (Zea mays L) رقم ASV۱، پژوهشی در سال زراعی ۱۳۹۶ در شهرستان سرپل ذهاب به صورت فاکتوریل و در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار اجرا گردید. تیمارهای آزمایشی، شامل کودهای زیستی در دو سطح فسفات بارور ۲ و ازتوبارور ۱ و محلول پاشی عناصر ریزمغذی در چهار سطح شاهد (محلول پاشی با آب معمولی)، روی، منگنز و محلولپاشی توام روی و منگنز بودند. نتایج نشان داد که محلولپاشی عناصر ریزمغذی بر روی طول بلال، تعداد ردیف دانه در بلال و عملکرد دانه تاثیر معنی داری داشت و کاربرد کودهای زیستی نیز تاثیر بسیار معنی داری بر روی وزن صد دانه، عملکرد بیولوژیک و عملکرد دانه داشت. همچنین اثر کاربرد تلفیقی کود زیستی و عناصر ریزمغذی تاثیر بسیار معنی داری بر روی ارتفاع بوته، قطر ساقه، تعداد دانه در ردیف، عملکرد بیولوژیک داشت و تاثیر معنی داری بر روی وزن صد دانه و شاخص برداشت داشت. مقایسه میانگین صفات نشان داد که بیشترین عملکرد دانه در تیمار محلولپاشی عنصر ریزمغذی روی با ۱۵۹۳۶ کیلوگرم در هکتار و بیشترین عملکرد بیولوژیک با ۹/۳۲۲۴۶ کیلوگرم در هکتار در تیمار کاربرد تلفیقی کود زیستی ازتوبارور ۱ و عنصر روی و بیشترین شاخص برداشت نیز با ۵۳/۶۱ درصد در تیمار تلفیقی کود زیستی فسفات بارور ۲ و عنصر روی، بدست آمد.

کلمات کلیدی:

اجزاء عملکرد، ذرت، ریزمغذی، عملکرد دانه، کود زیستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1327438>

